

O stradă

Mihaela Albu

... străzi care duc din azi înspre ieri.
(Ștefan Baciuc)

Strada pe care merg
întârzie să-mi spună cum o cheamă
Nu mai știe/ nu-și amintește numele

O umbră se prelinge pe ziduri
îmi urmează pașii
ascunsă între crăpăturile caselor
intrată în sevă de copaci
ajutându-i să se cocoșeze de vreme
Pe asfaltul lustruit de ani și iluzii
întâlnirile sparg liniștea
vin dinspre ieri
tot mai puține se îndreaptă spre mâine

Strada pe care trec
mult prea repede
mult prea întoarsă spre înlăuntru
nu vrea să spună cum o cheamă
graba mea îi închide frumusețea
Fiecare oră sădită pe trotuarul rulant
cărți de joc fără noroc
monede strălucind fals în zile cu soare
ruginesc în toamna jilavă

las în urmă ferestre gătite de nuntă
uși îndoliate ocolesc
cu fiecare pas
văd cum crește iarba
cum cad frunzele
cum atotputernicul alb
acoperă zile, cuvinte, file ...

La ce bun să mai poarte un nume?